

[Justitsministeren.]

medvirkende Grund til, at saa mange dumper ved Køreprøverne, ligesom sikkert nogle Kørelærere, der selv er mindre vel funderede, understøtter den Vildfarelse hos deres Elever, at det er uretfærdigt, at de er dumpet til Prøven, og opfordrer dem til at klage. Der vil i denne Rigsdagssamling blive forelagt et Lovforslag om Ændring i Motorloven, saaledes at man for at kunne virke som Kørelærer fremtidig skal aflægge en særlig Prøve, og det er mit Haab, at Indførelsen af saadanne Regler vil medføre, at Dumpeprocenten for dem, der indstiller sig til den almindelige Køreprøve, gaar betydelig ned, og at Kritikken imod de motorsagkyndige med Paastande om uretfærdige Afgørelser ophører.

Hvad Kritikken af de motorsagkyndiges Afgørelser angaar, har Justitsministeriet i øvrigt altid staaet paa det Standpunkt, at man ikke kan slække paa Kravene til Motorførernes Duelighed. Det maa blive afgørende, at kun Personer, der er fuldt kvalificerede til at føre et Motorkøretøj, slippes løs i Færdselen; slækker man paa Kravene i denne Retning, vil det betyde Død og Ulykke for uskyldige Mennesker.

Hvad angaar Klagerne over de motorsagkyndiges Optræden og Form, har Justitsministeriet ved passende Lejligheder givet Udtryk for, at man lægger den største Vægt paa, at der ikke med Rette kan klages over de motorsagkyndiges Optræden over for Publikum. Jeg agter som Justitsminister stadig at fastholde disse Retningslinier, baade med Hensyn til Kravene og med Hensyn til Formen.

Poul Claussen: Jeg takker den højtærede Justitsminister for Besvarelsen. Det, mit Spørgsmaal tog Sigte paa, var ikke noget, der tangerede det tekniske ved Køreprøven, men udelukkende den Maade, hvorpaa de motorsagkyndige optraadte, og ligeledes den Omstændighed, som jeg nævnte, og som den højtærede Justitsminister ikke kom ind paa, at det i hvert Fald er ganske oplagt, at Ventetiden for Tiden i mange Tilfælde er af en saadan Længde, at de prøvende ikke kan være tjent med det. Jeg vil derfor henstille, at den højtærede Justitsminister kommer med en Henstilling til de motorsagkyndige om, at der paa dette Omraade kan ske en Forbedring. Jeg er for øvrigt taknemmelig for den højtærede Ministers Tilsagn om, at der vil blive forelagt et Lovforslag om Autorisation af Kørelærere. Efter min Opfattelse vil det kunne bidrage til at sanere Forholdene paa dette Omraade.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg finder Anledning til at sige, at det er vanskeligt, for ikke at sige umuligt at faa noget ud af de anonyme Klager, som af og til kommer frem i Bladene. Man kan ikke komme til Bunds i dem. Men i Anledning af denne Forespørgsel har jeg bedt om forskellige Oplysninger fra Lederen af de motorsagkyndiges Kontor i København. Han kom ogsaa ind paa disse Klager, som vi kender fra Bladene med Mellemrum, og han nævner et Eksempel. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne bringe et Citat. Han skriver:

„Som et Eksempel paa ikke underbyggede Avisklager vælger jeg et Udklip af en Lederartikel i Bladet „Motor“ Nr. 8, den 23. August 1947. Det er jo et noget hadsk Angreb, men uden Dokumentation eller Angivelse af, hvad det egentlig drejer sig om. Jeg har i den Anledning tre Gange skrevet til Redaktøren — her kommer Redaktørens Navn — „og bedt om en nærmere Redegørelse. Det første Brev besvarede han med, at han vilde komme herved en Dag. De senere Henvendelser er overhovedet ikke blevet besvaret, og jeg har Grund til at antage, at der overhovedet ikke er noget Grundlag for en Klage.“

Jeg tror ikke, jeg behøver at føje mere til.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Evald Christensen har stillet et Spørgsmaal til den højtærede Forsvarsminister. Det lyder saaledes:

Er det med Forsvarsministerens Billigelse, at Generaløjtnant Gørtz paa et Tidspunkt, da UN's Krav til dansk Militærberedskabs Omfang endnu ikke er offentlig, agiterer for et dansk Militærberedskab paa op til 400 000 Mand?

Evald Christensen: Jeg vil motivere min Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister saaledes: Eet maa vi vel som Medlemsstat af UN regne med, nemlig dette: hvad der vil blive krævet af os af militært Beredskab af De Forenede Nationer, maa vi stille med, om vi skal fortsætte Medlemsskabet. Men en anden Ting maa vi vel ogsaa regne med, nemlig at det er fuldt tilladeligt at vente med Virkeliggørelsen af dette Beredskab, til Kravet er stillet, til vi ved, hvad det drejer sig om.

Helt over Gevind forekommer det mig at være, naar Generaløjtnant Gørtz udvikler sine Tanker om Opbygningen af et mili-